

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

ROČNÍK XII.

Redaktoři: Plukovník gšt. Jiří Birula a
podplukovník gšt. František Pohunek.

ČÍSLO 5.

Plukovník Miloslav Berka, řádný učitel velitelské školy:

Ústup ve dne.

Mapy: 1 : 75000 Rakovník.

Taktika pěchoty.

Pokračování námětu — Příloha 6.

(viz CL. XII., čís. 3, 4).

I. Všeobecná situace: podle příloh 1—5.

II. Zvláštní situace:

1. Velitel 29. p. brig. byl do 08.30 hod. na SV. divise v Nēm. Hořovicích ústně informován tak, jak uvedeno v rozhodnutí vel. 15. divise a v rozpravě k předešlému cvičení.
2. Situaci jednotek zadního voje v tu dobu obsahuje průsvitka v příl. 2.

III. Předmět studia:

- a) posouzení situace velitelem zadního voje;
- b) rozhodnutí;
- c) velitelská činnost po obdržení úkolu a rozkazy vel. zad. voje.

*

Účelem této práce je pokračovati v studiu minulého cvičení „Ústup ve dne“ s hlediska velitele zadního voje gen. B—29.

Jak posuzuje situaci velitel zadního voje gen. B—29?

A. Zaujetí 1. zadržovacího postavení.

Do 08.30 hod. bylo veliteli zadního voje generálu B—29 tlumočeno ústně rozhodnutí velitele 15. divise. Z něho vidí, že 1. zadržovací postavení má být zaujato nejpozději do 10.30 hod., a to ho nutí k velmi rychlému jednání.

Má-li se zabývatí ihned i dalšími zadržovacími postaveními?

Víme, že boj zadního voje záleží v střídavém kladení odporu 2—3 sledů vzájemně se přesahujících, a proto je nutné již v této době zaujmouti i druhé zadržovací postavení a při sestavách obou těchto předních postavení pomýšleti také i na sestavu 3. zadržovacího postavení, aby se do ní přešlo co nejjednodušším manévrem.

Proč nutno tak spěchat?

V 10.30 hod. započne již ústup praporů 1. sledu. Do té doby budou se přemísťovati různé útvary divise (zbytek služeb, trény, část hrubého a horského dělostřelectva). Poněvadž všechny tyto pohyby budou prováděny většinou podél komunikací, je nutno je uvolniti a využití jich k nutným přesunům jednotek zadního voje před příchodem oněch jednotek.

Dále je nutno poskytnouti jednotkám zadního voje čas, aby splnily úlohu za nejlepších podmínek a mohly provésti nutné obhlídky.

Konečně s morálního hlediska je třeba býti na příkázaných místech co nejdříve, aby ustupující jednotky vlastní divise našly tu nutnou vzpruhu v tom, že se přesvědčí, že pořádek ústupu není ohrožen.

Z á v ě r. Situace tedy nutí uvésti ihned jednotky zadního voje do pohybu na 1. a 2. zadržovací postavení a uvažovati o sestavě na 3. zadržovacím postavení, která by měla býti zaujata co nejjednodušším manévrem.

Do kterých prostorů nutno poslati jednotky zadního voje na 1. a 2. zadržovací postavení?

Aby se to vědělo, je třeba nejprve rozhodnouti otázku: Jak zabrániti nepříteli, aby nepřekročil do setmění čáru: Klečetné, Ptačí v., Kněževes, jak je nařízeno velitelem divise?

B. J a k ý j e p ř e d e v š í m ú k o l ?

Býti zadním vojem 15. divise při ústupu ve dne. Ve skutečnosti se tato úloha v našem případě skládá z několika bojových činností, a to:

usnadniti nerušený ústup hlavním silám kladením odporů na 1. zadržovacím postavení a tam nepřitele zdržeti tak dlouho, až hlavní síly divise ujdou z prostoru ovládaného zbraněmi nepřitele, neboli obrana a ústupový boj, které mohou znamenati i sebeobětování; — použití k tomu většiny sil;

zdržovati nepřitele v prostoru mezi 1. a 3. zadržovacím postavením, když hlavní síly divise ustoupí tak daleko, že zadní voj má v hloubce terén, který by mohl přenechat nepříteli, neboli ústup;

konečně na 3. zadržovacím postavení má zadní voj přejíti do přechodné obrany se všemi silami.

Z obou úloh zadního voje na 1. a 3. zadržovacím postavení je možno stanoviti úlohu jednotek na 2. zadržovacím postavení, která beze sporu bude záležeti v tom, aby byl získán čas k zařízení se jednotek z 1. zadržovacího postavení na 3. zadržovacím postavení.

Z poměru úloh jednotlivých zadržovacích postavení je též vidět, že bude nutno již od počátku přihlížeti k tomu, aby sestava na 3. zadržovacím postavení co nejúčelněji vyplynula ze sestav na obou předních postaveních, neboli na sestavě na 3. zadržovacím postavení jsou závislé sestavy obou předních.

Šířka s počátku $8\frac{1}{2}$ km, na 2. zadržovacím postavení $7\frac{1}{2}$ km a na konečném zadržovacím postavení 7 km.

K dispozici 3 prapory s 12—20% ztrát, dělostřelecký pluk 15, I./115. dělostřelecký oddíl bez 1. baterie a půl ženijní roty. Síly na tak široké pásmo jsou slabé, zvláště na prvních dvou zadržovacích postaveních k vytvoření bytí i lineární clony a ke krytí vlastního ústupu, a bude tedy nutno vybrati důležité prostory v terénu, kde bude počítáno s vážným odporem; v ostatních místech bude kladen odpor podél komunikací, kde nepřítel nejpravděpodobněji bude pronásledovati.

Šířka pásma znesnadňuje koncentrované velení.

Hloubka i čas daný zadnímu voji nutí při těchto silách zdržeti nepřitele 7 hod. v hloubce pouhých 7 km, t. j. nedati mu více než 1 km za hodinu. Tento časový výpočet vyplývá z této úvahy. Začne-li nepřítel svůj postup ihned s odpoutáním prvních sledů praporů, může se ocnouti

v dotyku s 1. zadržovacím postavením asi kolem 13 hod., počítáme-li, že s počátku půjde opatrněji, asi 2 km za hodinu (nynější jeho vzdálenost činí totiž 4—5 km).

Od doby 7 hod., po kterou máme nepřítele zdržovati, můžeme odčísti asi 2 hod. na normální pochod touto vzdáleností, takže zbývá 5 hod. na zdržování nepřítele palbami dalekými a bojem.

Hloubka mezi jednotlivými zadržovacími postaveními, která je přes donosnost pěších zbraní, nutí k vytvoření ústupných záštít, které by kryly ústup jednotek z jednotlivých zadržovacích postavení, než budou podchyceny následujícím zadržovacím postavením, což pro nedostatek sil musí obstarati jednotky samy.

Poměr k sousedům nařídil velitel divise, zdůrazniv těsný styk na severu se zadním vojem 3. divise. Na jihu vyplývá ze situace, kde je nebezpečí stálého ohrožení boků.

Z á v ě r.

Pro splnění úkolů jednoduchý manévr vzhledem k sestavě na 3. zadržovacím postavení; šířka nutí dáti jednotky vedle sebe; decentralizovati velení;

zdržovati nepřítele na všech ústupových postaveních, aby byl držen v rozvinutých tvarech, a nutiti ho k zastávkám pro přípravy místních útoků. Na 1. a 2. zadržovacím postavení nutno vyhledati místa, kde bez nebezpečí obchvatu lze pomýšleti na silnější odpor. Obranu za ústupu soustřediti hlavně na komunikace. Půjde tedy s počátku o obranu a ústupový boj až do té doby, než bude získán terén pro ústup; toho se dosáhne tehdy, až hlavní síly budou od nepřítele dostatečně vzdáleny;

ústupové záštity si vytvoří samy jednotky k ochraně ústupu z jednotlivých zadržovacích postavení;

pamatovati na těsný styk se severním sousedem a na neustálé ohrožení jižního boku po celé hloubce ústupu.

C. T e r é n.

Prostor vymezený pro zadní voj je rozdělen do hloubky hřbetem (viz vrstevnici 400) vybihajícím od Jesenice přes Bedlno, Heřmanov, Nová Ves, na 2 části. Tento hřbet je zároveň rozvodím mezi Blšánkou (Březnicí) a Berouňkou.

Část severozápadní je členitější a je rozdělena pruhem lesů a výšin (Worschnitz Wald, Wiessenz B., kóta 370, 402 Habicht Hübel a An der Hacke) opět na 2 části. Lesy na jihu pásma, t. j. Worschnitz Wald, Pomeisel-Lowitscher Wald, a na severu hřbet trig. 436 Hůrka, Habicht Hübel, 434 Achtkbusch B., trig. 437 Neudorfer Höhe tvoří s hlavním hřbetem na jihovýchod a uvedenými výšinami a lesy na severozápad uzavřený terénní celek, na jehož severozápadní stěně leží 1. zadržovací postavení a na jihovýchodní stěně 2. zadržovací postavení. Při obou hranicích pásma zadního voje vybihá pak pásmo určené zadnímu voji do terénního celku sousedních zadních vojáků.

Část jihovýchodní je značně přehlednější. Tři odnože hlavního hřbetu, vybihající k jihovýchodu jednak přes Schlossplatz, 469, 442 Pšovlečský les, jednak přes trig. 429 Ptačí v. na Weinberg a konečně k východu přes 430 Spitzberg na 408 Kozlov, porušují však do jisté míry přehlednost, neboť mezi nimi jsou údolí tvořená Jesenickým a Kolečovským p.

Tuto část omezuje na jihovýchodě Pšovský les, trig. 429 Ptačí v. a les Weinberg, dále trig. 416 Steinbruch, čímž vzniká opět uzavřený terénní celek.

3. zadržovací postavení nemůže se však opřít o toto rozhraní, protože trasa by se značně rozšířila.

Velitel divise v svém rozhodnutí určil toto postavení body: Soseň, Ptačí v., Spitzberg. Spojením udaných bodů přes 469, Švihov a dále přes Kolečovice, Kněževes na Spitzberg se tato trasa nejen značně zkrátí, ale dosáhne se i výhody terénu stoupajícího k jihovýchodu k dobrému umístění zbraní v hloubce postavení, což značně přispěje k zesílení obrany na tomto postavení.

Jak se nyní jeví terén se stanoviska nepřítele (pronásledovatele)?

Jakmile zpozoruje náš ústup, bude chtít vnéstí rozvrat do ustupujících hlavních sil. Při úspěchu podobného rázu vzrůstá odvaha a on z útočné sestavy přechází v tvary přibližovací; rychlost zvyšuje usměrněním proudů na komunikace. Je proto třeba všimnouti si těchto směrů:

1. Očihov } Strojetice, Kolečov, Něm. Hořovice, kaple 404, Zderaz
Krýry } trig. 429 Ptačí v., Senomaty.

2. Blšany, 429, 402, Děkov, Kolečovice;

k těmto hlavním směrům se druží jednak komunikace uvnitř pásma určeného pro zadní voj, jednak komunikace přicházející z pásem sousedních zadních vojů.

3. Komunikace přimykající se k oběma hlavním směrům uvnitř pásma:

- a) Běsno, Děkov,
- b) Něm. Hořovice, Hokov, } oboje ústící do Kolečovic.
- c) Něm. Hořovice, kaple 404, Oráčov.

4. Komunikace vnikající do našeho pásma z jihu:

- a) Černčice, Bílenec, Bukov, } Něm. Hořovice,
Chotěšov,
- b) Jesenice, Oráčov;

mezi nimi řada polních a lesních cest jdoucích přes Pomeisel-Lowitscher Wald a Lovič.

5. Komunikace vnikající do našeho pásma ze severu:

- a) Vlčkov, Děkov,
- b) Hořesedly, Kolečovice.

Tím vznikají v našem pásmu důležité komunikační uzly, jimiž jsou:

- a) Něm. Hořovice, Děkov na 2. zadržovacím postavení,
- b) Kolečovice, Oráčov na 3. zadržovacím postavení.

Ocenění těchto směrů?

Směr za 1. do 3. zadržovacího postavení měří 12 km, je provázen průběžnou komunikací s vedlejším směrem na Oráčov; hodí se k pronásledování, ale je ohrožen z jižní zalesněné části i palbami pěchotních zbraní až po kapli 404. Pronásledovatel musí přejítí nejdříve otevřeným terénem u Strojetic a údolím Očihoveckého p. Vede však na nejdůležitější bod 3. zadržovacího postavení — trig. 429 Ptačí v.

Směr za 2. délka přibližně táž, terén výhodný, provázený komunikacemi, převládá pozorováním nad směrem za 1. Naráží sice také na lesy, kde jsou výšiny Habicht Hübel, Achtbusch B., ale ty jsou níže položeny. Vede na Neudorfer Höhe, po jehož zmocnění ovládá daleko pozorováním. V dalším postupu pak pronásledovatel přichází do širokého údolí Kolečo-

vického p., kde jeho postup je bočně ohrožen z uvedených již odnoží hlavního hřbetu.

Směr za 3. a) přimykající se k oběma právě uvedeným vede údolím Očíhoveckého p. a je dobře ovládan nejen čelně, ale i bočně z přilehlých hřbetů a lesů Wiessenz B., výšiny jižně od Vrbic, Habicht Hübel, Achtsbusch B.

Směr za 3. b) pomáhá k vymanévrování Stecken B. od jihu, je však zase sevřen křížovými palbami ze Šmikouského v. a Stecken B.

Směr za 3. c) obchvacuje trig. 519 Lovič a spojuje úsilí k ohrožení jižního boku ustupující divise. Je však sám ohrožen z východních okrajů lesa trig. 519 Lovič.

Směry za 4. Velmi důležité, neboť ohrožují bok ze zalesněného pásma a třeba je mít na zřeteli pro obchvácení prostoru Bukov, Něm. Hořovice a zvláště pro obchvácení trig. 519 Lovič a pro ohrožení ústupových cest jednotkám chránícím Worschnitz Wald a trig. 519 Lovič.

Směry za 5. umožňují sice také ohrožení boku, leč přehledný terén zabraňuje překvapení s této strany a není nutné zvláštní zajištění na severu pásma zadního voje.

Podle tohoto ocenění možno říci, že jsou tu 3 směry, kudy nejpravděpodobněji nepřítel bude pronásledovati. Z nich nejdůležitější je směr za 2. do 2. zadržovacího postavení, odkud přechází těžiště na směr za 1.: při tom trvá stále ohrožení z jižního boku, které vzroste od 2. zadržovacího postavení ohrožením přes Oráčov.

Tím dospívá velitel zadního voje k závěru, že potřebuje na každý směr po jedné jednotce, jejíž sílu mu určí další rozbor.

Nyní, když velitel zadního voje posoudil terén jednak se všeobecného hlediska, jednak s hlediska pronásledovatele, musí se obrátit k danému úkolu, který záleží, jak bylo již uvedeno, v otázce: Jak zabránit nepříteli, aby nepřekročil do setmění čáru: Klečetné, Ptačí v., Kněževes.

Náš předpis G—V, čl. 468, naznačuje sice, jakým způsobem si počíná zadní voj a že se obvykle rozdělí na 2—3 sledy, které kladou postupně odpor, aniž přijmou rozhodný boj, leč řekli jsme již v úkolu, že nemůžeme tak jednati, alespoň ne s počátku, protože na 1. zadržovacím postavení máme zdržeti nepřítele tak dlouho, dokud hlavní síly nebudou v bezpečí, a teprve potom, až získají odstup (hloubku terénu), možno se k tomuto systému vrátiti.

Na 2. zadržovacím postavení chceme nepřítele zdržeti potud, pokud se jednotky z 1. zadržovacího postavení nezařídí na 3. zadržovacím postavení. Tam přejíti do přechodné obrany. Takový je tedy manévr zadního voje. Podívejme se nyní na jednotlivá zadržovací postavení, jak tomuto úkolu vyhovují. Při tom je třeba si počínati jako při stanovení plánu (rozvrhu) palby v obraně, ovšem přihlížeti při tom k těmto bojovým fázím: přechodná obrana, ústupový boj na široké frontě, přerušení boje a podle toho činiti potřebné závěry.

1. zadržovací postavení možno rozdělití do šířky na 3 části:

Jižní zalesněnou, tvořící pro sebe terénní celek v šířce asi 2 km. V této části pokrytost vylučuje souhru zbraní a tím i akci rozhodného rázu pro nepřítele. Může skryti dosti sil, jež odtud mohou ohroziti jižní bok zadního voje. Obránci pak omezuje dokonalé využití palebných prostředků. Bude proto nutno mít tam více pěchoty se samostatným úkolem, aby bylo zabráněno překvapením, jež lesy podporují.

K jihu ve směru Bílenec je výhodný výhled a výstřel od koty 421 Weinberg a k severu od koty 408, takže možno dobře se sousedy udržovati styk. Trasu tohoto postavení nutno od Bílence tedy vésti na kotu 421 Weinberg po lesním průseku přes písmeno „I“ od nápisu Worschnitz Wald na kotu 408, aby nepřítel zde postupující byl zadržen ještě v lese neuspořádaný.

Střední část, t. j. prostor mezi Worschnitz Wald a hřbetem trig. 436 Hürka, kóta 402, tvořící terénní celek 5 km široký, který je přehledný a tím jak pro palby, tak pro pozorování výhodný. Umožňuje velmi dobrou spolupráci zbraní. Z určené trasy, která od koty 408 jde na Wiessenz B., Habicht Hübel, čímž její průběh je lomený, možno uskutečniti nejen dobrou clonu normální hloubky, ale i dobré palby daleké a zvláště výhodné palby šikmé a bočné. Čelně brání ve výhledu a tím i ve výstřelu les Pfarrer W. a les severně od něho. Tam nutno prodloužiti clonu dělostřeleckými palbami.

Severní část, t. j. prostor od uvedeného hřbetu k severní hranici $1\frac{1}{2}$ km šířky, kde jsou výhodné podmínky pro pozorování i pro výstřel z trasy vedené od Habicht Hübel na západní okraj lesa severně od An der Hacke. Konečně poskytuje les severně od An der Hacke výhodné podmínky pro spojení se sousedem (palbou).

Střední a severní částí probíhají oba hlavní směry, jimiž bude nepřítel pronásledovati, a bylo řečeno, že bude dobře svěříti o ně starost dvěma jednotkám.

Jak? Kdo má brániti směr Strojetic, Něm. Hořovice, musí míti severní svah výšiny 408 a Wiessenz B., které tento směr dokonale ovládají. Jednotka bránící Worschnitz Wald potřebuje pak část terénu severně od lesa, aby nebyla zbavena výhledu.

Bránění směru 436 Hürka, 402 Děkov, vyžaduje zajistiti jihozápadní svahy Habicht Hübel až po Běsno, aby tudý nepřítel skrytě nevnikl a neodřízl severní jednotce ústupovou cestu. Tedy severní jednotka chránící s počátku hlavní směr by měla Běsno mimo, střední jednotka Běsno v to. Střední jednotka kotu 408 mimo, jižní kotu 408 v to.

Od tohoto postavení klesá terén povšechně k východu. Ústup podporuje v jižní části les, ve střední klesající terén, četná údolí a lesy Wiessenz B. a Habicht Hübel. V severní části rovněž klesající terén, les severně od An der Hacke a blízkost lesa Habicht Hübel.

Pozorovatelný tvoří nejdůležitější body tohoto postavení, jimiž jsou kóta 408, trig. 403 Neugevend, 370 Wiessenz B., 402 Habicht Hübel, 402 severně odtud, 425 a 434 Achtbusch B., o něž možno celou obranu výhodně opřít.

2. zadržovací postavení má v své jižní části opět zvláštní charakter samostatnosti jako 1. zadržovací postavení. Šířka táž. Podmínky výhledu a výstřelu se zlepšují a dosahují vzdálenosti 1—2 km.

Střední část má podle přehlednosti a směrů komunikací touž důležitost jako střední část prvního zadržovacího postavení; její šířka se zmenšuje na $3\frac{1}{2}$ km, jsouc uzavřena hřebenem 423 Stecken B. Podmínky výhledu a výstřelu jsou výhodné; odolnost obrany zvýšena Očíhovec-kým p.

Severní část se rozšiřuje na $2\frac{1}{2}$ km od 423 Stecken B. severně. Podmínky obrany jsou výhodné, ale omezené proti 424 Achtbusch B. Zde

bude nutno pamatovati, aby pěchotní palby byly prodlouženy palbami dělostřeleckými.

Protože pro šířku pásma a pro nepatrné poměrně síly bude třeba organisovati zde obranu pomocí ohnisk odporu, je nutno ocenit jednotlivá místa, která se hodí k jejich umístění.

Jsou to v jižní části: O. B. při jižních hranicích, chránící postup nepřitele od jihu a umožňující styk na rozhraní zadního voje a bočné skupiny. O. B. v prostoru kruh. (600 m jihovýchodně od Bukova) chránící postup od Bukova. O. B. 427 Gütich B., O. B. kříž Sauteichl zabraňující nepříteli v postupu od Bukova a Kolečova a umožňující bočné palby ve směru jih—sever.

Ve střední části: O. B. 423, chránící příchod od Něm. Hořovic, a O. B. 407, chránící silnici od Něm. Hořovic na Hokov, dále O. B. 433 a 435, vyplňující mezeru mezi oběma předešlými.

V severní části: O. B. 423 Stecken B., bránící příchody od Děkova, O. B. trig. 437 Neudorfer Höhe, O. B. Nová Ves, chránící silnici od Děkova přes 412, a O. B. les při severních hranicích, chránící směr od Vlkova a umožňující styk se zadním vojem 3. divise.

Tedy 12 důležitých bodů, které vyžadují 12 čet, aby palby byly náležitě zkříženy, t. j. hodnotu 3. pěších rot.

Přihlížíme-li k 3 směrům, o nichž byla již zmínka, šlo by rozhraní mezi rotami tak, aby každý směr byl svěřen 1 rotě, tedy: kříž Sauteichl, kde končí lesní jižní pásmo a kde je možnost uskutečnění dobrého spojení palbami, svěříme jižní rotě se samostatným úkolem; 423 Stecken B. přidělíme severní rotě, která má na něm větší zájem.

Ústupové podmínky: celkem výhodné; na jihu podporuje ústup les, v ostatním pásmu terén klesající k východu, četná údolí a osady.

Pozorování velmi výhodné umožňuje hlavní hřbet celé šířce.

3. zadržovací postavení. Jde tu, jak bylo již řečeno, o konečnou obranu, kde s použitím všech sil má zadní voj toto postavení ubránit do setmění.

Celý prostor dělí hřbet trig. 429 Ptačí v., Weinberg na 2 terénní celky, při čemž severní je značně širší. O ohraničení těchto terénních celku na jihu, východě a severu byla již zmínka při všeobecném oceňování terénu, kde bylo konstatováno, že trasa 3. zadržovacího postavení musí probíhat uvnitř tohoto terénního celku a opřít se na 469, osadu Švihov, trig. 429 Ptačí v., osady Kolečovice a Kněževs. Zároveň jsme zdůraznili výhodu tohoto řešení, záležející v tom, že bude možno členiti obranu do hloubky, čímž bude zvýšena její odolnost. Kolmo na toto postavení jdoucí hřbety trig. 429 Ptačí v., Weinberg a od Schloss-platz na Pšovčský les a konečně hřbet Spitzberg 430 umožňují křížení paleb do údolí obou potoků, Jesenického a Kolečovického.

Skýtají však také nepříteli možnost právě postupem po nich obranu vyvrátiti. Nejdůležitější je hřbet střední trig. 429 Ptačí v., Weinberg, který rozráží obranu ve středu pásma, čímž znovu máme potvrzeno těžiště. Výhled a výstřel všude, kromě prostoru Schloss-platz, daleký, umožňující dobré vytvoření clony. Na osady Oráčov, Zderaz a menší lesní parcely, které výhled a tím i výstřel ruší, nutno pamatovati dělostřeleckými palbami. Pro umístění pásma záloh je vhodná čára: 420, 429 Ptačí v. (kde proto nutno trasu 3. zadržovacího postavení přesunouti asi na kotu 424, kříž 417, cih.) kóta 398, jihovýchodní okraj Kolečovic a dále podél železnice na jihovýchodní okraj Kněževsi.

Jak umístiti zde sestavu? Zdálo by se, že každý terénní celek by bylo nejlépe svěřiti jedné jednotce. Tím bychom rozdělili těžiště, kde by musil býti SSO. a k tomu ještě na nejdůležitějším směru.

Proto nejlépe ustoupiti od této zásady a zůstatí při 3 jednotkách a svěřiti jim opět nejdůležitější směry. Šířku úseku je třeba vykalkulovati podle důležitosti jednotlivých směrů. Těžiště má střední jednotka, dostane proto pásmo nejužší. Aby mohla chrániti i cestu ze Zderazu na trig. 429 Ptačí v. a podchytila nepřítele vyrážejícího z osady Zderazu, potřebuje, aby její úsek počínal asi u cih. 1 km jihozápadně od Kolečovic, aby ve výhledu nebránily lesíky u kříže 417. Pásmo by pak končilo za lesíky přímo jižně od trig. 429 Ptačí v. Bylo by tedy široké asi 2 km, které jednotka v síle jednoho praporu bude moci dosti dobře brániti, srovnáme-li to s předpisem P-I-1, kdy v této šíři může prapor zatlačit slabší prvky nepřítele. Sousední křídelní prapory by pak měly jižní asi 2½ km, severní necelé 3 km, čímž by bylo vyjádřeno i těžiště, i pořadí důležitosti jednotlivých směrů.

Z á v ě r z t e r é n u.

1. Terén umožňuje uskutečnění závěru z úkolu; rozděluje pásmo zadního voje na 3 důležité směry, které vyžadují, aby byly svěřeny 3 jednotkám.

2. Pořadí důležitosti směrů:

do 2. zadržovacího postavení:

I. severní: Blšany, trig. 436 Hůrka, 402, Děkov, trig. 437 Neudorfer Höhe;

II. střední: $\left. \begin{array}{l} \text{Očihov} \\ \text{Krýry} \end{array} \right\} \text{Strojetice, Něm. Hořovice, kaple 404;}$

III. jižní: lesní pásmo při jižních hranicích;

od 2. zadržovacího postavení:

I. střední: kaple 404, Zderaz, trig. 429 Ptačí v., Weinberg, Senomaty.

II. jižní lesní pásmo;

III. severní: trig. 437 Neudorfer Höhe, Kolečovice.

3. a) Síla jednotek na jednotlivých zadržovacích postaveních plynoucí z úkolu:

na 2. zadržovacím postavení 12 čet (3 roty); zbývá tedy pro 1. zadržovací postavení 6 rot. To jsou tedy 3 prapory vedle sebe členěny do hloubky i na 2. zadrž. postavení. Z tohoto rozdělení vyplývá také nejjednodušší sestava i na 3. zadrž. postavení. Rozhraní mezi (jižním a středním) praporem by bylo pro střední prapor, v to kóta 385, mimo kóta 408, kříž Sauteichel, dv. Čížkův, v to kóta 424, lesíky 1 km jižně od trig. 429 Ptačí v., kaple Pšovky.

Rozhraní mezi středním a severním praporem pro střední prapor v to Běsno, mimo kóta 423 Stecken B., Heřmanov, cih. 1 km jihozápadně od Kolečovic, v to Weinberg.

b) Podmínky obrany na 1. zadržovacím postavení výhodné, všude možno utvořiti clonu normální hloubky. Možné daleké i šikmé palby; v lese při jižních hranicích podmínky obrany nevýhodné jak pro obránce, tak i pro útočníka. Omezené podmínky výhledu a výstřelu proti Pfarrer Wald a lesu přímo severně prodloužití dělostřeleckými palbami.

Sestava na 1. a 2. zadržovacím postavení zadního voje.

(Navrhované řešení.)

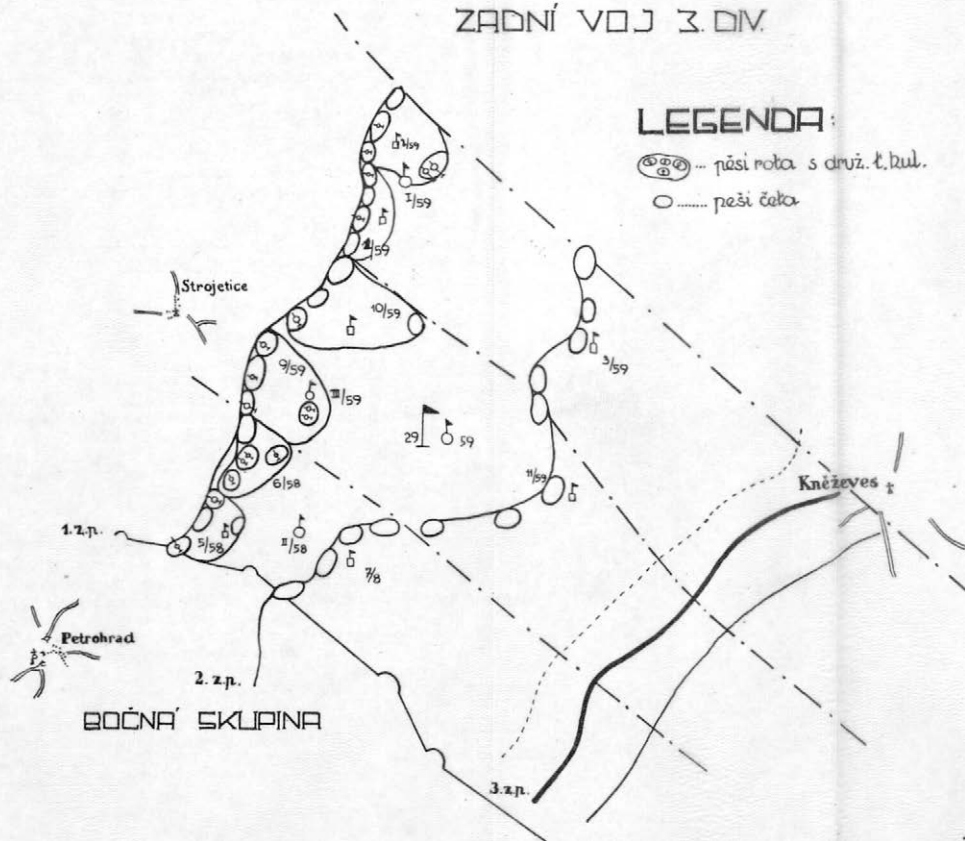
(Přiložiti na mapu 1:75.000.)

ZADNÍ VOJ 3. DIV.

LEGENDA:

⊗⊗⊗ — pěší rota s druž. t. kul.

○ — pěší četa

c) Na 2. zadržovacím postavení podmínky obrany obdobné. Obrana možná vytvořením ohnisk odporu. Ve střední části pásma zvyšuje obranu překážka Očihovecký p. Na severu omezený výstřel proti 434 Achthbusch B., prodloužení děl. palbami.

d) Ústupové podmínky obou postavení celkem dobré.

e) Pozorovatelný obou postavení výhodné jak k organisování odporu, tak i k umístění velitelství.

4. a) Na 3. zadržovacím postavení trvá požadavek rozdělení úseku na 3 části podle směrů.

b) Výhled a výstřel výhodný. Palebnou překradu lze dobře položit až k zastávce Oráčov, k východnímu okraji Oráčova, ke kotě 394 (1 km severovýchodně od Oráčova), k východnímu okraji Zderazu, ke kotě 399, 380 a k B. M. 368.

c) K dobré organisaci paleb pěchoty přispívají hřebety, jdoucí kolmo na toto postavení, jež jsou zároveň slabinou obrany. Zálohy umístiti na čáře: kóta 420, trig. 429, kóta 398, jihovýchodní okraj Kolečovic a podél železnice na Kněževes.

d) Do vesnice Oráčova a Zderazu nutné dělostř. palby.

D. Nepřítel.

O nepříteli bylo již mluveno ve všeobecné taktice a tu je třeba potvrditi učiněné již závěry, event. je doplniti dalšími.

Proti nám silný nepřítel, který útočí a na frontě severně a jižně od našeho pásma dosáhl úspěchu, dostoupiv na jih od nás až po želez. trať Stebno, Krýry; u nás získal Blšany.

Má tedy iniciativu a zajisté při zpozorování našeho ústupu zahájí útok, z něhož přejde do využití úspěchu a pronásledování, nenalezne-li uspořádaného odporu. Utajit odpoutání není možno a nutno počítati s tím, že nepřítel bude se snažiti vnésti zmatek do ustupujících hlavních sil.

Směry pronásledování byly již vytčeny a oceněny podle důležitosti.

Překvapiti nás může nepřítel útokem v době příprav k odpoutání; tomu se dá čeliti rychlou přípravou 1. zadržovacího postavení, které tedy musí býti schopno odporu ještě před ústupem hlavních sil, jinak obranou v původním obranném postavení.

Druhá možnost, jež se nepříteli naskýtá, jsou možné obchvaty z boků, hlavně jižního, kde se zejména nutno zajistiti proti akcím zjištěného tam jezdeckta. Tomu zase nutno zabrániti tím, že se obrana tohoto směru svěří jednomu veliteli a 1 jednotce, jimž se stanoví podle toho úkol. Tento možný obchvat nutí také k organisaci 2. zadržovacího postavení současně s 1. zadržovacím postavením. Možný hluboký obchvat přes Oráčov vyžaduje i přípravy 3. zadržovacího postavení.

Posoudiv takto povšechně možnosti nepřítele, musí velitel zadního voje přihlédnouti podrobněji k jednotlivým zadržovacím postavením, aby rozhodl, kam řídití dělostřelecké palby, hlavně rušivé a zabraňovací. Palby přehradné ponechá pak na starost velitelům příslušných praporů. O těchto palbách a o činnosti dělostřelectva vůbec bude pojednáno v další části tohoto cvičení.

Tyto možnosti nepřítele potvrzují správnost dosavadních závěrů z úkolu a terénu, a to:

1. organisovati pevně 1. zadržovací postavení, aby byl před ním nepřítel zastaven a byl umožněn nerušený ústup hlavních sil. Na tomto postavení zdržeti nepřítele, pokud hlavní síly nebudou v bezpečí, t. j. nejméně za hlavním příčným hřbetem, tedy asi za čarou Oráčov, Zderaz, Kněževy; obsazení musí býti hotovo před zahájením odpoutání;

2. rozdělit síly podle možných směrů, jež nám naznačil terén — tedy 3 směry — 3 jednotky (prapory). Veliteli jižní jednotky svěriti i ochranu jižního boku;

3. možným překvapením čelit včasným organisováním 2. zadržovacího postavení, protože jednotky z 1. zadržovacího postavení nebudou schopny se tam zastavit k odporu.

E. Vlastní situace.

Skupina tvořící zadní voj je sice poněkud slabá, neboť z minulých bojů má 12—20% ztrát, přece však je celkem dostatečně odpočinutá.

Jak použije velitel zadního voje své skupiny?

Pěchota. Sestava nám již vynikla, jako výsledek palebného rozvrhu při studiu předešlých prvků. Jsou k dispozici 3 prapory. Studium předešlých prvků nám ukázalo, že máme 3 směry; pro 1. zadržovací postavení potřebujeme 6 rot, pro 2. zadržovací postavení 3 rot a na 3. zadržovacím postavení máme použití všech jednotek. Sestava může tedy býti jediné 3 prapory vedle sebe, každý dvěma rotami na 1. zadržovacím postavení a jednou na 2. zadržovacím postavení.

Výhody této sestavy:

1. každý prapor kryje stále svůj směr,
2. ústup mu chrání vlastní jednotky,
3. má možnost každé postavení zesílit všemi těžkými kulomety,
4. provádí velmi jednoduchý manévry.

Nevýhoda: roztrhání velitelských svazků na velké hloubce u všech praporů.

Za zmínku stojí posouditi jinou sestavu, a to: 2 prapory na 1. a jeden na 2. zadržovacím postavení. Výhody:

1. po stránce velení svazky uchovány;
2. dobrá organisace obrany na 3. zadržovacím postavení, kde celý 1 prapor bude v záloze.

Nevýhody:

1. přílišná šířka na 2. zadržovacím postavení $7\frac{1}{2}$ km, jež se dá těžko ovládnouti, a dosti veliká šířka na 2. a 3. zadržovacím postavení;
2. jednomu praporu by musily býti svěřeny 2 důležité směry a na 2. zadržovacím postavení by měl prapor k chránění všechny 3 směry.

Tedy sestava 1 zdá se výhodnější.

Který prapor kde použijeme?

Podle dosavadního umístění oba prapory p. pl. 59 ve středu a na severu, II./58. polní prapor na jihu. Rozhraní bylo již uvedeno.

Dělostřelectvo.

Žen. $\frac{1}{2}$ rota a techn. rot p. pl. 58 a 59 bude předmětem dalších pojednání.

Letectvo.

Nejúčelnější doba použití letounu? Letoun může pracovati $1\frac{1}{2}$ hod., třebaže pracovní doba jeho může býti i dvojnásobná; nutno však uvážiti, že nízko létající pozorovací letouny nad frontou jsou nejvíce vydávány

účinkům OPL. (KPL. a stíhacího letectva), a proto je tento úkol fyziky i duševně vyčerpává.

Potřeba použití letounu se může projevit od 10 hod., kdy je přidělen, až do ukončení úkolu, t. j. do 20.30 hod. Kterou dobu by bylo nejlépe a nejúčelněji letce využito? V 10.30 hod. započnou ústup čelní prapory, pozemní pozorovatelný opustí jejich poslední částice, až budou k tomu nepřítelem donuceny, t. j. až se jich nepřítel zmocní.

Do této doby není leteckého pozorování třeba, protože jsou výhodné podmínky pozemního pozorování. Nepřítel také asi sotva do té doby vykoná zajímavé pohyby. Teprve ztrátou těchto důležitých pozorovatelů nastává potřeba leteckého pozorování a potrvá tak dlouho, dokud pozemní pozorování bojiště nebude znovu dostatečné. Takže podle našeho časového odhadu může letoun býti nad frontou nejúčelněji od 11—11.30 hod. počínaje až do 12.30—13 hod. Ústup posledních částic z obranného postavení bude již možno pozorovati z 1. zadržovacího postavení.

Při vydávání rozkazu letci nutno počítati s dobou potřebnou k vzletu a k letu na frontu, t. j. asi 20 minut. Jaké úkoly dáti letci?

Pozorování míst, z nichž může nepřítel vyraziti k pronásledování většími silami, t. j. především prostory Letov, Element W. a údolí Blšanky.

Hlásiti cíle pro daleké palby dělostřelectva (bližší podmínky oznámi dělostřelectvo).

Hlásiti situaci sousedů, zejména na jižním křídle úseku zadního voje.

Hlášení na SV. brig. shozenou zprávou — dělostř. r a d i e m přímo.

Hlášení o průběhu boje vlastních předních částí není v naší situaci třeba, neboť terén umožňuje pozorování jejich ústupu.

SSO. mezi zadním vojem 3. divise a vlastním mohl by býti v síle 1 velitele 1 p. čety a 1 kul. družstva. K němu dodá I./59. p. prap. 1 velitele, 1 pěši a 1 kul. družstvo, 2 p. družstva 3. divise.

SSO. mezi zadním vojem a bočnou skupinou může býti v síle 1 p. čety, k němuž dodá 1 p. družstvo II./58. p. prap., velitele a 2 p. družstva hran. prap. 10.

Tyto SSO. se zařídí k obraně na každém zadržovacím postavení.

Styk mezi prapory je možný vzájemnou výměnou křídelních družstev a výměnou spojek (1—2). Velitel zadního voje vyšle pak k sousedního zadnímu voji vpravo styčný orgán (důstojníka); totéž učiní i bočná skupina k našemu zadnímu voji. Styčné orgány nutno vybavit rychlými dopravními prostředky, jež musí velitel divise nezbytně dáti veliteli zadního voje.

Počáteční SV: 29. p. brigády: Něm. Hořovice, osa: Zderaz, Ptačí v., Šanov; p. pl. 59: společně s vel. zadního voje a osa rovněž, protože tohoto velitele bude potřeba k organisování 2. a 3. zadržovacího postavení; I./59. p. prap. kota 402 (sev.), osa: Děkov, Kolečovice; III./59. p. prap. trig. 403 Neugewend, osa: Něm. Hořovice a dále jako vel. zadního voje; II./58 p. prap. Bukov, osa: Ovčín, Oráčov, Švihov, kota 420; PD. 5 a osa: jako u vel. zadního voje.

Velení:

Co se týká velení, je zde nutný požadavek, aby při decentralisovaném velení každý ústupový sled přece měl společného velitele. Vyžaduje to hlavně organisace palby. V našem případě by velel jednotkám na všech zadržovacích postaveních velitel brigády sám.

Za dobu jeho nepřítomnosti (pokud je na předcházejícím postavení) velí a organizuje obranu na 2. zadržovacím postavení velitel p. pl. 59 s veliteli příslušných rot, na 3. zadržovacím postavení tentýž velitel po skončení prací na 2. zadržovacím postavení s veliteli kul. rot příslušných praporů, kteří po rozdělení svých čet jsou volní, a taktickými ubytovateli od praporu, jichž počet je týž jako při obvyklém ubytování. Tento velitel připraví podle pokynů velitele zadního voje obranu vždy na celém zadržovacím postavení a promyslí všechny možnosti pro event. odpoutání, zvláště kdyby nepřítel silně tlačil. Jakmile velitel zadního voje dojde na další připravené zadržovací postavení, převezme velení, event. koriguje učiněná opatření, učiní nová a p.

Vedení boje.

Jak obsadit jednotlivá zadržovací postavení, bylo řečeno. Nyní nutno dodat, jak provést nutné přeměny. I to bylo řečeno, že jednotky z 1. zadržovacího postavení obsadí 3. zadržovací postavení a jednotky z 2. zadržovacího postavení přejdou do zálohy za ně. Rozkaz k ústupu může dát jedině velitel zadního voje, a to tak, že sám řídí ústup v našem konkrétním případě — středního praporu a křídelní prapory řídí se pak tímto praporem.

Směry ústupu budou dány všeobecně osami ústupu praporů a podrobně pro další jednotky upraví je příslušný jejich velitel.

Konečně zbývá veliteli zadního voje řešit otázku, kdy se z jednotlivých zadržovacích postavení mají jednotlivé sledy odpoutati. Ovšem velitel zadního voje zásadně neoznámí tuto dobu hned předem, poněvadž oznámiti, kdy skončí úkol, dříve než ještě začal, bylo by zeslabení jeho, nehledě k tomu, že by to bylo předčasné. To je kalkul jen pro něho a on oznámí podřízeným, na jaké znamení ústup započne.

Tedy:

Nepřítel začne útok (pronásledování) v 10. 30 hod.

Přiblížení k 1. zadržovacímu postavení (4—5 km) v silných palbách vyžaduje 2½ hod., v 13 hod.

Příprava útoku (zasazení záloh a přemístění děl.) 1 hod., 14 hod.

Ústup z tohoto zadržovacího postavení lze odhadnouti na 15 hod.

3 km k 2. zadržovacímu postavení v menších palbách 1½ h., 16.30 h.

Ústup z tohoto postavení 17. hod.

4—5 km k 3. zadržovacímu postavení v silných palbách 2½ hod., 19.30 hod.

Příprava k útoku, přemístění děl. 1 hod., 20.30 hod.,

kdy již se nepřítel těžko pokusí o útok.

Z á v ě r.

Úlohu lze splnit jen v tom případě, že 1. zadržovací postavení odolá 2 hodiny, bude-li nepřítel tak aktivní, jak předpokládáme.

Ústup z 1. zadržovacího postavení kolem 15 hod.; ústup z 2. kolem 17 hod.

F. Povětrnostní poměry.

Výhoda: zvýšený stav vody, nevýhoda: dlouhý den.

Tím je dán dostatečný podklad k rozhodnutí velitele zadního voje gen. B.-29, které pak vyjádříme v jeho rozkaze pro zadní voj.

Nyní nás ještě bude zajímati velitelská činnost gen. B-29, jakmile dostane rozhodnutí velitele divise, až do doby započetí útoku.

O rozhodnutí velitele divise byl ústně informován do 8.30 h. v Něm. Hořovicích. Při této informaci jistě již uvažoval, jak by nejlépe splnil daný úkol. Nejvíce spěchá obsazení 1. zadržovacího postavení, když má být skončeno nejpozději do 10.30 hod. Vydá tedy:

1. Přípravný telefonický rozkaz podřízeným jednotkám, jímž nařídí pochodovou pohotovost. Prapory jsou jednak v pohotovostním ubytování (II./58. a III./59. p. prap.), jednak táboří (I./59. p. prap.). Mají zřízenou službu strážní i pozorovací. Bude to proto asi 15 až 30 minut trvat, než se připraví.

Této doby potřebuje právě velitel zadního voje k dokončení svého rozhodnutí a k vydání rozkazů pro přesun praporů do míst, v nichž jich bude použito na 1. zadržovacím postavení. I tento rozkaz může být dodán telefonicky.

Přesun provádějí vlastně jen prapory II./58. a I./59., které do nových míst mají asi 2 km. To opět potrvá asi 30 min.

Velitel zadního voje sám odjede k III./59. p. prap., což může trvat asi 10 min. (použije auta). Tam stručně informuje velitele p. pl. 59 a velitele III./59. p. prap. (nejvýše 15 min.) a pošle velitele p. pl. 59 k I./59. p. prap. ke kotě 402. Sám odjede k II./58. p. prap. ke kotě 408. Na uvedených místech mohou být oba velitelé asi za 5 minut, tedy v 9.30 hod.

Zbude tedy velitelům praporů 1 hod. na rozmístění jednotek na 1. zadržovacím postavení, což je sice na 2½ až 3 km poněkud málo, leč přece postačí, zejména bude-li III./59. p. prap., který má nejširší úsek (3 km), o 20 min. dříve informován.

Velitel zadního voje i velitel p. pl. 59 zařídí vše, čeho třeba u II./58. p. prap. a u I./59. p. prap., a vrátí se zpět k III./59. p. prap. — asi za 30 min., t. j. v 10 hod.

Velitel zadního voje zladí ještě během zbývajících 30 min. styk mezi prapory, provede event. nutné změny a pak před 10.30 hod. odjede na své SV. do Něm. Hořovic, kde vydá asi v 11.30 rozkaz, jak je uveden dále.

Velitel p. pl. 59 odjede pak organisovati 2. zadržovací postavení, kam zatím prapory odeslaly po 1 pěší rotě. Tyto rotý mohou být na 2. zadržovacím postavení asi v 10.30 hod.

Jakmile vel. p. pl. 59 skončí práce na 2. zadržovacím postavení, odjede na 3. zadržovací postavení, kam od každého praporu mezitím byli dirigováni taktičti ubytovatelé.

Po skončení uvedených prací vrátí se velitel p. pl. 59 na SV. zadního voje, kde učiní potřebná hlášení a je k dispozici veliteli zadního voje.

O velení na jednotlivých zadržovacích postaveních byla již zmínka dříve.

*

Velitelství 29. p. brigády.

Něm. Hořovice, 5./V., 11.30 hod.

Čj. ....

Mapa: 1:75.000.

Rozkaz pro zadní voj.

(Potvrzení všech krátkých disposic.)

I. Situace. V 10.30 hod. započnou se odpoutávati prapory 1. sledu. Ústup z hlavního postavení si chrání jednotky samy.

II. Úkol. Skupina skládající se z velitele p. pl. 59, I./59., III./59., II./58. p. prap., děl. pl. 15, I./115. děl. oddílu bez 1 bat., techn. rotu p. pl. 58, $\frac{1}{2}$ žen. rotu = vše pod mým velením tvoří zadní voj a má za úkol v těsném styku na severu se zadním vojem 3. divise, na jihu s bočnou skupinou divise usnadnit odpoutání divise a zdržovati nepřítele s těžištěm sil na ose Strojetic, Šanov tak, aby čelní sled nepřítele nepřekročil do setmění 5. května čáru Klečetné, Ptačí v., Kněževes.

Pásmo je ohraničeno na západě: (vše mimo) Höll-B., Weinberg, kóta 439, háj. Lovič., Neu-M., (vše v to) kóta 426 Auf dem Keil, kóta 406 (severně od Řeřich). Na východě (vše mimo): Soběchleby, Vlkov, Hořesedly, Kněževes, Rakovnický les.

III. Úmysl.

a) Zadržeti co nejdéle nepřítele na čáře: Bílenec, kóta 421 Weinberg, kóta 408 Wiessenz B., kóta 370, 402 Habicht Hübel, An der Hacke a západní okraj lesa 500 m severně od An der Hacke — 1. zadržovací postavení.

b) Potom zdržovati jeho postup zejména podél os:

1. Blšany, Děkov, Kolečovice.

2. Strojetic, Kolečov, Něm. Hořovice, Zderaz trig. 429 Ptačí v., s těžištěm po trig. 437 Neudorfer Höhe na ose za 1., odtud na ose za 2.

Na západě v lesním pásmu chrániti tento ústup samostatnou jednotkou proti možným nepřátelským obchvatům.

2. zadržovací postavení: kóta 503, kóta 427 Güttich B., kříž Sau-teichl, kóta 423, 433, 435 Šmikouský v., 423 Stecken B., trig. 437 Neudorfer Höhe, Nová Ves a západní okraj lesa severně od Nové Vsi.

c) V každém případě zabrániti nepříteli v získání pozorovatelů v čáře: kóta 469, trig. 429 Ptačí v., 430 Spitzberg, organizováním obrany s těžištěm na hřebetě Ptačí v. trig. 429.

3. zadržovací postavení kóta 469, záp. okraj Švihova, kóta 424, kříž 417, cih. 1 km jihozápadně od Kolečovic, západní okraj Kolečovic, B. M. 368, kóta 430 Spitzberg.

Zadní hranice tohoto postavení tvoří čára: kóta 420, trig. 429 Ptačí v., kóta 398, jihovýchodní okraj Kolečovic a dále podél železnice na východní okraj Kněževsi.

IV. Sestava a hranice.

a) Sestava. Prapory vedle sebe od severu: I./59., III./59., II./58. p. prap.

b) Hranice pásma středního praporu na západě: (v to) kóta 385 (800 m jižně od Strojetic), (mimo) kóta 408, kříž Sau-teichl, dv. Čížkov, (v to) kóta 424, lesíky 1 km jižně od trig. 429 Ptačí v., kaple Pšovky; na východě (v to) Běsno, (mimo) kóta 423 Stecken B., Heřmanov, cih. 1 km jihozápadně od Kolečovic, (v to) les Weinberg.

V. Provedení a úkoly.

a) Provedení. Každý prapor utvoří 2 sledy: 1. sled 2 pěší a kul. rota, 2. sled 1 p. rota.

1. sled obsadí postupně 1. a 3. zadržovací postavení, 2. sled 2. zadržovací postavení a sled záloh 3. zadržovacího postavení, kde po ústupu tvoří zálohy u svých praporů.

Obsazení se provede:

1. a 2. zadržovací postavení ihned; musí býti schopno odporu do 10.30 hod., resp. do 11.30 hod. (2. zadržovací postavení); 3. zadržovací postavení bude připraveno velitelem p. pl. 59 pomocí taktických ubytovatelů a obsazeno příslušnými sledy po ústupu z předních zadržovacích postavení. Velitel p. pl. 59 organizuje i 2. zadržovací postavení.

b) Úkoly: I./59. p. prap. zdržuje nepřítele hlavně na západním okraji lesa Habicht Hübel a na západním okraji lesa sev. od An der Hacke a dále na čáře 423 Stecken B., trig. 437 Neudorfer Höhe, Nová Ves a les severně od Nové Vsi, s těžištěm podél osy trig. 436 Hürka, kóta 402, Děkov, Kolečovice.

Po ústupu z těchto prostorů zaujme obranu s hlavním důrazem na udržení Kolečovic.

III./59. p. prap. zdržuje nepřítele hlavně na čáře kóta 408, Wiesen B, kóta 370, Běsno a potom kóta 423, kóta 433, kóta 435 Šmikoušský v. s těžištěm podél osy Strojetic, Kolečov, Něm. Hořovice, Zderaz, Ptačí v. V dalším průběhu zaujme obranu s hlavním zřetelem na udržení hřbetu trig. 429 Ptačí v.

II./58. p. prap. chrání jižní bok zdržováním nepřítele v lesním pásmu Worschnitz Wald, Pomeisel-Lowitscher Wald, hlavně na čáře 421 po lesním průseku přes „I“ nápisu Wald na kotu 408, dále kóta 503, kruh. a kóta 427 Gütich B.

Konečně zaujme obranu s hlavním důrazem na udržení hřbetu kóta 469, kóta 420.

c) Ústup z jednotlivých zadržovacích postavení.

Při ústupu z 1. a 2. zadržovacího postavení řídí se oba křídelní prapory ústupem III./59. p. prap., který bude prováděn na můj rozkaz. Hlavní směry ústupu: II./58. p. prap. Bukov, severovýchodní okraj lesa Pomeisel-Lowitscher Wald, Oráčov; III./59. prap. Kolečov, Něm. Hořovice, Zderaz, Ptačí v.; I./59. p. prap. kóta 402, severní okraj Habicht Hübel, Děkov, Kolečovice.

Ústup z posledního zadržovacího postavení bude proveden všemi prapory teprve na můj rozkaz.

VI. Dělostřelectvo (bude předmětem studia taktiky dělostřelectva).

VII. Rozvrhy palby.

Pěchota. Velitelé prap. II./58., III./59 a I./59. organizují na 1. zadržovacím postavení souvislou palebnou clonu sahající až k ohbí silnice 750 m východně od Březnice, k východnímu okraji Strojetic, k východnímu okraji lesa Pfarrer W. a lesa severně.

Na 2. zadržovacím postavení bude vytvořena clona pomocí ohnisk odporu v síle 1 p. čtyř střelících komunikace a možné příchody nepřítele v místech: severozápadní okraj lesa Pomeisel-Lowitscher Wald při západních hranicích pásma zadního voje, kruh., kóta 427 Gütich B., kříž Sauteichl, kóta 423, 433, 435 Šmikoušský v., 407, 423 Stecken B., trig.

437 Neudorfer Höhe, Nová Ves a západní okraj lesa (1 km severně od Nové Vsi).

Na 3. zadržovacím postavení vytvoří prapory obranu s přehradou sahající k zastávce Oráčov, k východnímu okraji Oráčova, ke kotě 394 (1 km severovýchodně od Oráčova), k východnímu okraji Zderazu, ke kotě 399, ke kříži 380 a k B. M. 368.

Tato přehrada bude zesílena druhým sledem praporů, a to z čáry: kota 420, trig. 429 Ptačí v., kota 398, jihovýchodní okraj Kolečovic a železnice z Kolečovic do Kněževsi.

Dělostřelectvo: (viz příští cvičení taktiky dělostřelectva).

VIII. D e s t r u k c e. $\frac{1}{2}$ žen. roty a techn. roty 58 a 59 provedou ničení podle zvláštního rozkazu (bude probráno v taktice ženijního vojska).

IX. L e t e c t v o. Pro ústupový boj zadního voje k dispozici 1 letoun od 10 hod. na pracov. letišti. .... Start na můj rozkaz.

Předvídané úkoly:

pozorovati místa, z nichž může nepřítel vyraziti k pronásledování většími silami, hlavně prostory Element W., Letov a údolí Blšanky;

hlásiti situaci sousedů, hlavně na jižním křídle;

hlásiti cíle pro daleké palby dělostřelectva.

Hlášení na SV. zadního voje shozenou zprávou, dělostřelectvu — radiotelegraficky.

X. S t y k a s p o j e n í.

1. Styk: a) Se zadním vojem 3. divise udržuje na rozhraní pásem SSO. v síle 1 p. čtyři a 1 družstva kul., k němuž dodá velitele, 1 p. a 1 kul. družstvo I./59. prap., 2 družstva 3. divise. Styčný oddíl ustupuje po rozhraní pásem a zařídí se k obraně na 1. zadržovacím postavení na severním okraji lesa severně od An der Hacke, na 2. zadržovacím postavení na západním okraji Vlkova a na 3. zadržovacím postavení na jihozápadním okraji Kněževsi.

b) S bočnou skupinou SSO. v síle 1 p. čtyři, k němuž velitele a 2 p. družstva dodá hran. prap. 10, 1 p. družstvo II./58. p. prap. Styčný oddíl ustupuje po rozhraní pásem a zařídí se k obraně na 1. zadržovacím postavení na kotě 421 Weinberg, na 2. zadržovacím postavení na západním okraji lesa Pomeisel-Lowitscher Wald (600 m severně od koty 503) a na 3. zadržovacím postavení 300 m severně od koty 469.

c) Mezi prapory vzájemnou výměnou křídelních družstev.

Kromě toho bude udržován styk výměnou spojek (1—2) mezi sousedními prapory a 1 důstojníkem se dvěma spojkami se sousedním zadním vojem.

Počáteční SV. zadního voje a jednotlivých velitelů... (viz rozbor vlastní situace).

XI. R ů z n é... (Odsuny, zásobování budou předmětem cvičení služeb.)

Velitel zadního voje
gen. B-29.

D o s t a n o u: vel. p. pl. 59 (3×), vel. II./58. p. prap., vel. PD. 5., vel. žen. $\frac{1}{2}$ roty, vel. 5. divise, vel. bočné skup. a vel. zadního voje 3. div.

★

Tím pokládám dané téma za vyčerpané se stanoviska taktiky pěchoty a na konec příkládám průsvitku, která znázorňuje možné řešení pro organisování 1. a 2. zadržovacího postavení.

(Příště dále.)